

Pojďte nahlédnout pod pokličku místních hasičů.

Dobrovolný hasič se za ta léta vývoje velmi zprofesionalizoval. Přestal jen vozit vodu a být pomocnou silou hasiče profesionála. Vyžaduje se dnes od něj podobné vystupování, um i proaktivní přístup. Nebudeme si ale nalhávat, ne všude tomu tak je.

Z hlediska naší jednotky tvoří základ tzv. „zdravé jádro“, které je hnací silou ostatním. Tito členové zabezpečují většinu činností. Na ně se pak nabaluje část menšinová, která z důvodu např. pracovních, rodinných, nemůže vykrýt úplně hasičské aktivity. Přesto se nám stále daří provádět výcviky, zasahovat, konat údržbu, či preventivní činnost. Zkrátka být tam, kde jiní naši spoluobčané cítí, že je to nad jejich možnosti. Tím, že máme vlastní jiné hlavní zaměstnání, se vlastně musíme na naši druhou profesi školit celoživotně. Těmi aktivitami pro druhé pak nejvíc trpí asi naše rodiny. Ne vždy jim můžeme věnovat tolik času, kolik bychom chtěli. Zasahovat dobrovolně je jistě v očích každého velmi záslužné. V dnešní době žalob, podvodů, úmyslných žhářů, a jiných chuťovek však není o co stát. Každý má svých starostí dost, nežli se ještě někde bokem starat o „firmu“, která mu v podstatě nikdy nic nevydělá a jen tam utápí čas. I tak se nám ale daří členy motivovat a čas od času přijde nový zájemce. Pozorní, dlouhodobí čtenáři jistě ví, že o každém výjezdu jsme z „dispečinku“ informováni pomocí SMS zpráv a volání na naše soukromé telefony. V té chvíli valná většina z nás odloží vše, co právě koná a za pomocí svého soukromého auta se dopraví na zbrojnici. Pak už jen dle situace a typu výjezdu sestavujeme tým z lidí, kteří dorazí. Nová technologie, kterou vybudujeme díky dotaci, nám v letošním roce usnadní práci. Získáme technologii, která nám ihned ukáže, jak daný člen na výzvu reagoval. Dále SMS zprávu obdrží všichni v jednotce, což se dnes neděje. Přibude také monitor, který vše potřebné k výjezdu zobrazí v šatně jednotky. Během oblékání na šatně tak získáme, mimo jiné i poslechem rozhlasu, všechny důležité informace k výjezdu. Kolik lidí vyšleme do terénu, pak závisí na typu události. V podstatě se dá říci, že systém je nastaven navíc proti daným doporučením. Jsou oblasti, kde stačí, aby jednotka dojela třeba za 10, 15 či 20 minut. Legislativně vyhovíte, pro volající jsou to pak neskutečné chvíle. V naší obci je nastolen systém, kdy převážně vyjíždíme současně s profesionální jednotkou, jako její podpora. Pokud jsme na místě dříve, je třeba rozjet zásah, jako by už přijeli profesionálové. Tento systém je výhodný zejména pro obyvatele. V podstatě vždy jsou tak hasiči daleko dříve, než by dle legislativy

stačilo a jelikož nemáme mzdy, dá se říct, že si nás obec může dovolit na rozdíl např. od ročního platu městského strážníka. Přijet ovšem někde první znamená obrovskou zodpovědnost. Dobře započít situaci, aby mohly další jednotky navázat. Často máte konat něco v situaci, kdy si i rozumově zdatný civilista neví rady. A čeká, co uděláte. Proto vás volal. Dále umíme odlehčit samotnému hasičskému systému. Jsou chvíle, běžné dny, kdy všechny stanice profesionálů levou zadní zabezpečí případný výjezd. Jsou ale dny, kdy toto prostě nejde. Přijde silný vítr, velká voda, velký požár a najednou je potřeba navýšit stavy. Na pár hodin, dní. A tady přijdou na řadu opět hasiči dobrovolní. Konkrétně v našem pojetí potřebujeme po přijetí výzvy vyjet do deseti minut v počtu čtyř členů. V reálné situaci je to pak okolo páté, šesté minuty a kromě kritických všedních dopoledních hodin, je to vždy osádka více než čtyř členů, což také usnadňuje nečekané situace na místě. Někdy totiž situace vyžaduje výjezd obou vozidel. Někdy se více hodí cisterna, jindy malá dodávka. Na bodavý hmyz zase nepotřebujeme devět hasičů. Naopak je potřebujeme na déle trvající zásah, kde se střídáme. Někdy musíme adekvátně zasáhnout sami, protože profesionálové, kteří by nám pomohli, zrovna řeší daleko složitější zásah. Jindy zase vyslat tři vozy není adekvátní situaci, a tak na místo vyjedou jen hasiči placení – profesionální. Všechny výše popsané jevy tak nelze zabezpečit, pokud bychom byli jen jednotkou papírovou. To znamená mít vše na papíře podepsané a podchycené. Ve skutečnosti ale nic netrénovat, neudržovat a spoléhat na náhodu, že se to nějak udělá. Tady se tím pádem láme slovo „dobrovolný“ na „dobrovolně povinný“ hasič. A že těch povinností leckdy je.